

Rep.Nr.
09/12/19

ARBEIDSHOF TE BRUSSEL

ARREST

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 26 MEI 2009.

3DE KAMER

Bediendecontract
Op tegenspraak
Heropening der debatten

In de zaak:

H

Appellant op hoofdberoep en geïntimeerde
op incidenteel beroep, vertegenwoordigd
door Mr A. TOCK loco Mr O. WERY, advocaat
te Brussel.

Tegen:

N.V. COLOPLAST BELGIUM, met
maatschappelijke zetel gevestigd te 1601
SINT-PIETERS-LEEUEW (Ruisbroek),
Humaniteitslaan 65.

Geïntimeerde op hoofdberoep en appellante
op incidenteel beroep, vertegenwoordigd
door Mr E. WAUTERS, advocaat te Brussel.

★

★

★

Na beraad, spreekt het Arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit :

Gelet op de stukken van de rechtspleging, meer bepaald :

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het vonnis gewezen op tegenspraak door de Arbeidsrechtbank van Brussel op 25 januari 2008;
- het verzoekschrift in hoger beroep ontvangen ter griffie van het Arbeidshof te Brussel op 3 april 2008;
- de besluiten en synthesebesluiten van de geïntimeerde partij d.d. 29 augustus 2008 en 15 december 2008;
- de besluiten van de appellante partij d.d. 10 oktober 2008;

Gehoord de partijen in hun middelen en verdediging ter openbare terechtzitting van 21 april 2009 waarna de debatten gesloten werden.

Gelet op de door de partijen neergelegde stukken.

★

★

★

RELEVANTE FEITEN EN RECHTSPLEGING

De heer H trad op 20-6-2005 als medisch afgevaardigde in dienst van de NV COLOPLAST BELGIUM volgens schriftelijke arbeidsovereenkomst van 13-6-2005 waarin een proefbeding voor de duur van 6 maanden was opgenomen. Zijn taak werd daarin als volgt beschreven:

" Hoofdzakelijk presenteren in tweede instantie het voeren van verkooponderhandelingen of het verkopen in naam, voor rekening en onder het gezag van de werkgever van de hierna omschreven artikelen of producten aan de klantenkring en/of in de sector hierna eveneens nader bepaald.

Deze opdracht omvat het bezoeken van de bestaande klantenkring en/of het prospecteren van nieuwe potentiële klanten zodat deze de producten kunnen leren kennen. Bij bezoeken aan de zeer kleine groep van personen die rechtstreeks aankoopt is het mogelijk dat de bediende een verkoopovereenkomst moet onderhandelen of afsluiten."

De klantenkring werd als volgt bepaald:
Geneesheren, apothekers, verpleegkundigen in hospitalen en thuiszorg, ziekenhuizen, groothandelaars en meer in het algemeen iedere persoon of instelling die door Coloplast Belgium NV als voorschrijver of als potentiële koper kan worden beschouwd.

Aan de heer H werd de sector Brussel en Vlaams-Brabant toegewezen.

De vennootschap is een dochtervennootschap van de Deense groep Coloplast A /S. Haar activiteit bestaat voornamelijk uit het commercialiseren van medisch materiaal voor stomaverzorging, incontinentieverzorging en huidverzorging.

Met een brief van 22-8-2006 stelde de vennootschap een einde aan de arbeidsovereenkomst mits betaling van een opzeggingsvergoeding gelijk aan 3 maanden loon en niet 6 maanden loon, zoals verkeerdelijk in het bestreden vonnis vermeld. De heer H werd op dezelfde datum uitgenodigd voor overleg over de beëindigingsmodaliteiten en het aan de heer H ter beschikking gestelde materiaal werd in ontvangst genomen.

Op 25-8-2006 hadden partijen een vergadering omtrent de nog verschuldigde bedragen.

Bij brief van 31-8-2006 stelde de raadsman van de heer Hulin de vennootschap in gebreke tot betaling van een opzeggingsvergoeding gelijk aan 6 maanden loon en een uitwinningsvergoeding gelijk aan 3 maanden loon en de gegevens over te maken voor de berekening van de bonus.

De vennootschap was het niet eens met die aanspraken.

Met dagvaarding van 5-10-2006 spande de heer H een geding aan voor de arbeidsrechtbank. Hij vorderde de veroordeling van de vennootschap tot betaling van volgende bedragen:

- 32.510,92 euro als aanvullende opzeggingsvergoeding
 - 16.255,46 euro als uitwinningsvergoeding
 - 3.720 euro als bonus
- en de wettelijke intresten op die bedragen

In ondergeschikte orde vorderde hij mededeling van de verkoopcijfers van het OSCO departement van zijn

sector over de 12 laatste maanden om een berekening van de verschuldigde bonus mogelijk te maken.

Met het bestreden vonnis, verklaarde de arbeidsrechtbank de vordering ontvankelijk en slechts gegrond t.b.v. 853,2 euro als saldo verbrekingsvergoeding en de intresten op het daarmee overeenstemmend nettobedrag en wees hem voor het overige af van zijn vordering

Wat de rechtsplegingsvergoeding betrof, beval zij de heropening der debatten om partijen toe te laten te besluiten m.b.t. de wet van 27-4-2007.

★

★

★

VORDERINGEN IN HOGER BEROEP

De heer F is het niet eens met de uitspraak van de arbeidsrechtbank. Hij verzoekt het hof deze te hervormen en zijn oorspronkelijke vordering integraal in te willigen.

De vennootschap stelt bij conclusie incidenteel hoger beroep in en vordert dat het hof de oorspronkelijke vordering in haar geheel ongegrond zou verklaren.

In ondergeschikte orde, voor zover het arbeidshof van oordeel zou zijn dat zij niet voldoende bewijst dat de heer H geen functie van handelsvertegenwoordiger uitoefende en dat hij geen cliënteel heeft aangebracht, vordert zij te worden toegelaten om daarvan vooralsnog het bewijs te mogen leveren met alle middelen van recht, met inbegrip van getuigenbewijs.

In uiterst ondergeschikte orde vordert zij de door de heer H gevorderde bedragen te beperken tot

- 13.871,54 euro als aanvullende opzeggingsvergoeding
- 13.871,54 als uitwinningsvergoeding

en te zeggen dat de intresten slechts op de daarmee overeenstemmende nettobedragen verschuldigd zijn.

BEOORDELING**1. Ontvankelijkheid**

Het hoger beroep werd ingesteld binnen de wettelijke termijn. Het is regelmatig naar de vorm en ook aan de andere ontvankelijkheidsvereisten is voldaan. Het is derhalve ontvankelijk. Dit geldt eveneens voor het incidenteel beroep.

★

★

★

2. Ten Gronde**Hoedanigheid van de heer H**

Er bestaat een betwisting m.b.t. de vraag of de heer H. al dan niet als handelsvertegenwoordiger was tewerkgesteld. Het antwoord op die vraag is van belang m.b.t. de gevorderde uitwinningsvergoeding en eveneens m.b.t. het bepalen van de termijn waarop de opzeggingsvergoeding moest berekend worden.

Art 4.1° van de wet van 3-7-1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten (WAO) omschrijft de arbeidsovereenkomst voor handelsvertegenwoordigers als de overeenkomst waarbij een werknemer, de handelsvertegenwoordiger zich verbindt tegen loon cliënteel op te sporen en te bezoeken met het oog op het onderhandelen over en/of het afsluiten van zaken voor rekening en in naam van één of meerdere opdrachtgevers.

Art 88 van de WAO bepaalt dat enkel de werknemers die het beroep van handelsvertegenwoordiger op bestendige wijze uitoefenen zich kunnen beroepen op de bijzondere regeling voor handelsvertegenwoordigers voorzien in hoofdstuk IV van de WAO waarin o.m. de bepaling m.b.t. de uitwinningsvergoeding is opgenomen.

Volgens het Hof van Cassatie is geen handelsvertegenwoordiger, de bediende wiens arbeidsovereenkomst de handelsvertegenwoordiging niet als voornaamste voorwerp heeft (Cass; 18-4-1988, TSR '88, 284; Cass. 28-6-1999, RW 2000-2001; 621).

Art 4,2^{de} lid van de WAO vestigt een vermoeden dat de werknemer die als tussenpersoon optreedt bij het cliënteel de hoedanigheid van handelsvertegenwoordiger heeft. Dit vermoeden kan door de werkgever weerlegd worden door aan te tonen dat niet alle elementen van de omschrijving van art 4, 1° voorhanden zijn opdat van een arbeidsovereenkomst als handelsvertegenwoordiger sprake zou kunnen zijn.

Het hof meent dat de bewijslast derhalve bij de vennootschap berust, in tegenstelling tot wat de arbeidsrechtbank heeft beslist.

De arbeidsovereenkomst draagt als titel "arbeidsovereenkomst voor bedienden" en niet "arbeidsovereenkomst voor handelsvertegenwoordiger" en de functie wordt benoemd als "medisch afgevaardigde". Dit element is niet beslissend doch is wel reeds een aanwijzing van de aard van de overeenkomst. De medisch afgevaardigde is de werknemer die ermee belast is de producten van zijn werkgever te presenteren en kenbaar te maken aan klanten of potentiële klanten, zonder dat hij onderhandelingen voert en/of zaken afsluit voor zijn werkgever (zie o.m.Cass. 8-1-70 RW 69-70, 1569).

Uit de hierboven aangehaalde functiebeschrijving kan worden afgeleid dat de heer H tot voornaamste taak had het bezoeken van cliënteel om producten voor te stellen en slechts in bijkomende orde het onderhandelen over en/of het afsluiten van zaken. De reden daarvoor houdt verband met de aard van de te bezoeken klanten, waarvan er een groot deel niet of niet rechtstreeks aankoopt, zoals het verplegend personeel of de artsen in ziekenhuizen die het materiaal enkel voorschrijven.

De vennootschap verkoopt rechtstreeks aan ziekenhuizen, groothandelaars en bandagisten. Eindgebruikers kunnen enkel telefonisch of per fax bestellen.

Er werd geen betaling van commissieloon voorzien op aangebrachte orders en de arbeidsovereenkomst bevat geen concurrentiebeding. De loondocumenten vermelden als hoedanigheid, bediende, medisch afgevaardigde en niet handelsvertegenwoordiger.

De heer I legt geen enkele bestelbon voor.

In de jaarlijkse evaluatie wordt een toename van de patiënten vermeld - geen toename van de klanten.

In het evaluatieverslag wordt tevens benadrukt dat de heer H zich ontplooit bij het contact met de patiënten, hetgeen er eerder op wijst dat hij inderdaad als medisch afgevaardigde aan het werk was. Anderzijds wordt daarin gesteld dat hij de verkooptechnieken goed beheerst en zich t.a.v. de klanten gedraagt als een zakenman.

In een verslag van 8-2-2006 wordt vermeld dat de heer H zich vooral heeft toegespitst op bezoeken aan patiënten en te weinig op bezoeken aan voor-schrijvers.

In een verklaring van 27-8-2007 stellen de heer Burssens, General Manager van het bedrijf en mevrouw Ellen Arts, Sales & Marketing Manager dat de productprijzen jaarlijks door de onderneming worden vastgelegd in een prijslijst en dat de medisch afgevaardigden bij het informeren van het cliënteel daaraan gebonden zijn. Enkel de General Manager en de Sales & Marketing Manager zijn ertoe gerechtigd daarop kortingen te verlenen.

Het hof meent dat uit het geheel van de voorliggende elementen blijkt dat de heer H als medisch afgevaardigde was tewerkgesteld en dat de handels-vertegenwoordiging niet zijn voornaamste taak was, zodat hij niet als handelsvertegenwoordiger kan worden beschouwd .

★

★

★

2. Uitwinningsvergoeding

Art 101 WAO waarin de voorwaarden worden bepaald voor de toekenning van een uitwinningsvergoeding is een van die bepalingen opgenomen in titel IV die voorbehouden zijn aan de werknemers die op bestendige wijze als handelsvertegenwoordiger zijn tewerkgesteld. Het vereist overigens uitdrukkelijk dat de werknemer gedurende minstens een jaar als handelsvertegenwoordiger werd tewerkgesteld en die hoedanigheid bezit op het ogenblik van het ontslag.

Aangezien de heer H niet als handelsvertegenwoordiger was tewerkgesteld, kan hij derhalve geen aanspraak maken op een uitwinningsvergoeding.

★

★

★

3. De opzeggingsvergoeding

Er is een betwisting zowel wat de termijn betreft die in aanmerking had dienen genomen te worden als wat het loon betreft dat als berekeningsbasis geldt.

Voor bedienden wier jaarloon het in art 82§2 en 3 van de wet betreffende de arbeidsovereenkomsten van 3-7-1978 (WAO) bepaalde bedrag overschrijdt, wordt de opzegtermijn of de daarmee overeenstemmende vergoeding, bij gebreke aan een overeenkomst daarover tussen partijen, bepaald door de rechter.

Volgens een constante cassatierechtspraak - geciteerd in het bestreden vonnis - neemt de rechter bij de bepaling van de opzegtermijn de voor de bediende op het tijdstip van de opzegging of van het ontslag zonder opzegging, bestaande kans om spoedig een gelijkwaardige betrekking te vinden, in acht daarbij rekening houdend met zijn leeftijd, zijn anciënniteit, de belangrijkheid van zijn functie en het jaarloon, volgens de gegevens eigen aan de zaak (Cass 17-9-1975, TSR'76, 14; Cass. 8-9-1980, Arr.Cass.'80-'81, 17; Cass. 3-2-1986, JTT 87, 58; Cass. 4-2-1991, RW '90-'91, 1407) en beiderzijds belangen (Cass.9-5-1994, Soc.Kron. 94, 253).

De vennootschap stelt dat het ontslag te wijten is aan tekortkomingen van de heer Hulin in de uitoefening van zijn functie en dat daarmee rekening houdend, de toegekende opzegtermijn toereikend is.

Het hof sluit zich aan bij de zienswijze van het Hof van Cassatie dat eventuele tekortkomingen van de werknemer niet in aanmerking kunnen worden genomen bij het bepalen van de opzegtermijn daar zij zonder invloed zijn op de kans van de werknemer op het ogenblik van de opzegging of het ontslag zonder opzegging om een gelijkwaardige betrekking te vinden.

Enkel de elementen die daarop van invloed zijn kunnen in aanmerking worden genomen (Cass. 6-11-1989, JTT'89,482; Cass. 3-2-2003, JTT 2003,262).

De heer H is het niet eens met de arbeidsrechtbank in de mate zij geoordeeld heeft geen rekening te kunnen houden met een verwijzing naar de Claeyschaal in het arbeidsreglement op de overweging dat slechts op het ogenblik van het ontslag een overeenkomst kon worden gesloten over de opzegtermijn.

Het hof kan in art 57 van het arbeidsreglement waarnaar de heer H verwijst helemaal niet lezen dat de werkgever er zich toe verbonden zou hebben in geval van opzegging de Claeyschaal na te leven. Daarin wordt slechts herhaald dat wanneer het loon het bedrag overschrijdt bepaald in art 82§2 en §3 WAO, de opzegtermijn niet lager mag zijn dan het wettelijk minimum en bepaald wordt in functie van anciënniteit, leeftijd, loon en functie van de werknemer bvb. aan de hand van de Claeys-formule.

Wat het in aanmerking te nemen loon betreft, is er betwisting omtrent volgende posten:

- het voordeel van het privégebruik van de bedrijfswagen

De arbeidsrechtbank weerhield het door de heer H voorgestelde bedrag van 450 euro per maand voor een Citroën C5 Break, doch bracht daarop de door de heer Hulin betaalde bijdrage van 165,6 euro per maand in mindering, zodat het voordeel 284,4 euro per maand bedroeg.

De vennootschap verwijst naar de overeenkomst tussen partijen waarin zij het voordeel hebben vastgesteld op het door de heer H betaalde bedrag, zodat hij volgens haar geen voordeel genoot.

Het hof sluit zich aan bij de zienswijze van de arbeidsrechtbank dat het voordeel moet begroot worden op zijn werkelijke waarde, dit is de besparing die het voor de werknemer betekent daar hij dit niet met eigen middelen moet bekostigen.

Het Hof van Cassatie oordeelde er eveneens zo over en stelde dat niet bij overeenkomst kon worden afgeweken van de dwingende bepaling van art 39 WAO volgens dewelke de opzeggingsvergoeding wordt

berekend op het loon en de voordelen verworven krachtens de arbeidsovereenkomst (Cass. 29-01-96, JTT 96, 188).

- de bonus

De heer H verwijt de arbeidsrechtbank geen rekening te hebben gehouden met de bonus die hij genoot.

De vennootschap meent dat de bonus niet kan worden opgenomen in de berekeningsbasis van de opzeggingsvergoeding daar de heer Hulin deze niet had verworven op het ogenblik van het ontslag en deze derhalve geen deel uitmaakte van het lopend loon.

De vennootschap verduidelijkt dat het recht op de bonus pas ontstaat wanneer aan het einde van het fiscaal jaar blijkt dat de voorwaarden van het bonusplan werden vervuld. De bonus werd bepaald aan de hand van de bedrijfsresultaten, de prestaties van de afdeling van de betrokken werknemer en diens individuele prestaties welke slechts konden worden bepaald wanneer de werknemer het hele fiscale jaar in dienst was gebleven.

Overeenkomstig art 39 WAO wordt de opzeggingsvergoeding berekend op het lopend loon en de voordelen verworven krachtens de arbeidsovereenkomst.

De opzeggingsvergoeding moet worden berekend met inachtneming van het loon waarop de werknemer recht heeft op het ogenblik van de kennisgeving van het ontslag (Cass. 3-2-2003, JTT 2003, 262; Cass.18-12-2000, Pas.2000 I,477; Cass. 14-11-1994, JTT95, 351 noot C. Wantiez en B. Nyssen).

Premies zijn in de regel een tegenprestatie voor de geleverde arbeid en zijn derhalve loon (Cass. 9-5-94, Soc.Kron. 94, 253; Cass. 3-4-78, JTT p 175 conclusie Advocaat-generaal Lenaerts).

Zij worden verworven pro rata van de geleverde arbeid (Cass. 9-9-1985, Pas. '86, p 14). Het bedrag ervan dient in beginsel te worden opgenomen in het lopend loon in de zin van art 39 WAO ook al kan de werknemer niet meer voldoen aan andere vereisten die voor de toekenning van dat bedrag zijn gesteld (Cass. 9-5-94, Soc. Kron. 94,253).

In principe was de heer H gerechtigd op een bonus. De arbeidsovereenkomst stelde deze vast op 3.720 euro bruto per jaar op basis van bereikte doestellingen die in gemeenschappelijk overleg

tussen partijen worden vastgelegd in het jaarlijks verkoopplan. De bonus is slechts verschuldigd indien de vooropgestelde doelstellingen gerealiseerd werden. Het brutobedrag van de bonus wordt na afloop van het fiscaal jaar aan de bediende uitbetaald op voorwaarde dat hij op het ogenblik van de afsluiting van het fiscaal jaar nog in dienst is.

De bonus was afhankelijk zowel van de prestaties van de onderneming, als van de afdeling als van deze van de heer F persoonlijk die derhalve op het ogenblik van het ontslag niet gekend zijn.

Om die reden meent het hof dat rekening kan worden gehouden met de bonus die tijdens het afgelopen jaar werd verdiend en waarvan het bedrag 1.200 euro bedroeg.

- de kostenvergoedingen

De heer H meent dat ook de kostenvergoedingen in de berekeningsbasis van de opzeggingsvergoeding moeten worden opgenomen.

Het betreft een dagforfait van 9,40 euro en een bedrag van 44,62 euro per maand. Volgens de vennootschap is het forfaitair bedrag van 44,62 euro per maand als volgt samengesteld :

- 2,47 euro als tussenkomst in de aankoop van een valies of attaché-koffer
- 24,79 euro als tussenkomst in de garagekosten voor de opslag van de Coloplaststalen, documentatie en de bedrijfswagen
- 11,16 euro als tussenkomst in carwash kosten
- 6,20 euro als tussenkomst in parkingkosten

De tussenkomst in telefoonkosten betreft de tussenkomst van de vennootschap in het gebruik van de privételefoon voor beroepsdoeleinden.

Gelet op deze verantwoording en op het feit dat de heer H een externe functie uitoefende acht het hof deze bedragen verantwoord als vergoeding voor effectieve kosten ten laste van de werkgever bij de uitoefening van de functie, zodat deze niet in het basisloon moeten worden opgenomen.

Het door de arbeidsrechtbank weerhouden basisloon dient, rekening gehouden met de bonus te worden gebracht op 58.898,96 euro + 1.200 (bonus) + 184,08 (vakantiegeld op bonus) = 60.283,04 Euro.

Rekening houdend met de leeftijd van de heer H op het ogenblik van het ontslag (40 jaar 11

maanden), zijn anciënniteit van 1 jaar 11 maanden, zijn jaarloon van 60.283,04 euro en zijn functie van medisch afgevaardigde, is het hof van oordeel dat de heer H aanspraak kon maken op een opzegtermijn van 4 maanden, zodat een opzeggingsvergoeding gelijk aan $60.283,04/12 \times 4 = 20.094,34$ verschuldigd was.

★

★

★

4. De Bonus

De vennootschap betwist dat de bonus verschuldigd is daar de vooropgestelde doelstellingen niet werden gerealiseerd.

Zij legt stukken neer m.b.t. de vooropgestelde doelstellingen en de bereikte resultaten.

Het hof merkt op dat wat de (collectieve) resultaten betreft (totaal + afdeling), de cijfers voor de maand september ontbreken, zodat het totaal op 11 i.p.v. op 12 maanden wordt berekend.

De vennootschap wordt uitgenodigd om de correcte cijfers naar voor te brengen en nadere uitleg te verstrekken i.v.m. de criteria nieuwe patiënten in database, nieuwe patiënten CIC en nieuwe patiënten "discharged" die voor het hof niet duidelijk zijn.

★

★

★

5. De intresten

Aangezien de verschuldigde loonbedragen dateren van na juli 2005, zijn daarop wettelijke intresten verschuldigd op de brutobedragen, bij toepassing van het KB van 3-7-2005, zoals bekrachtigd bij de wet van 8-6-2008.

★

★

★

6. Sociale Documenten

De sociale documenten zijn verschuldigd overeenkomstig deze uitspraak.

OM DEZE REDENEN :

Het Arbeidshof,

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24;

Recht sprekend op tegenspraak;

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond in volgende mate;

Veroordeelt de NV COLOPLAST Belgium tot betaling aan de heer H. van een bedrag van 20.094,34 euro als opzeggingsvergoeding gelijk aan 4 maanden, en de wettelijke intresten op dat brutobedrag onder aftrek van hetgeen in voorkomend geval reeds werd betaald;

Bevestigt het bestreden vonnis in de mate het de vordering tot het bekomen van een uitwinningvergoeding ongegrond verklaarde;

Vooraleer uitspraak te doen m.b.t. de gevorderde bonus;

Beveelt de heropening der debatten;

Beveelt de vennootschap de cijfers mee te delen m.b.t. de resultaten over het gehele jaar 05/06 en uitlegt te verschaffen over de verschillende criteria m.b.t. het aantal patiënten;

Stelt, rekening houdend met de omstandigheden van de zaak de conclusietermijnen als volgt vast :

- voor appellante partij : uiterlijk op 1 september 2009;

- voor geïntimeerde partij : uiterlijk op 1 december 2009,

Stelt deze heropening der debatten vast op de openbare terechtzitting van de 3de Kamer van **16 februari 2010 te 14 uur**, in de zaal 0.6, Poelaertplein 3 te 1000 Brussel;

Houdt de beslissing over de kosten aan;

Aldus gewezen door de 3de kamer van het Arbeidshof
te Brussel en ondertekend door :

Mevr. G. BALIS: Kamervoorzitter.

De Heren :

J. LINDEMANS : Raadsheer in sociale zaken
als werkgever,

R. VANDENPUT : Raadsheer in sociale zaken
als werknemer-bediende,

En bijgestaan door :

D. DE RAEDT : Griffier,

J. LINDEMANS,

R. VANDENPUT,

D. DE RAEDT,

G. BALIS,

De heer J. LINDEMANS die bij de debatten aanwezig
was en aan de beraadslaging heeft deelgenomen,
verkeert in de onmogelijkheid om het arrest te
ondertekenen. Overeenkomstig art. 785 van het Ger.
Wb. wordt het arrest ondertekend door mevr. G. BALIS
en de heren R. VANDEN PUT en D. DE RAEDT.

En uitgesproken op de openbare terechtzitting van de
3de kamer van het Arbeidshof te Brussel op 26 mei
2009 door Mevr. G. BALIS, Kamervoorzitter,
bijgestaan door D. DE RAEDT, griffier,

D. DE RAEDT,

G. BALIS,